

Wijzer

Nummer 2 – oktober 2014

De redactie biedt u weer een gevarieerd nummer aan. Ben Faas neemt ons mee op weg 'in de voetstappen...'.

We gaan terug in de tijd met John van Oss. Hij vond in depot weer een prachtig voorwerp.

We kijken rond in eigen kring met laatste nieuwtjes en over de grens naar de gebeurtenissen in de wereldwijde congregatie.

Onze provincie heeft een grote rol gespeeld in de uitbreiding over de grenzen en daar zijn we trots op.

Redactie:

*Peter Denneman, Ben Faas,
John van Oss, Marian Claeren*

In de voetstappen...

door Ben Faas smm

Op mijn fietstochtjes rond Griendtsveen, waar ik al weer een hele tijd woon, kom ik vaak kapelletjes en veldkruisen tegen. Zomaar een klein kapelletje aan de kant van de weg, of een eenvoudig kruis gewoon ergens in het veld met een klein houten knielbankje er voor. Vaak staat er een bordje bij dat herinnert aan een bepaalde gebeurtenis die herdacht wordt, soms iets van eeuwen geleden.

Wonderlijk genoeg staat er meestal wel een bosje bloemen, ook als de plek heel afgelegen is. Je vindt ook regelmatig een kruis zonder corpus. Meestal hangt er dan een bordje bij met de mededeling dat het kruisbeeld voor reparatie tijdelijk is mee genomen door vrijwilligers, die zich de moeite getroosten om deze traditie in leven te houden. Een tijdlang zie je dan een lege plek, het kruis is nog

in de revisie. Maar dan opeens is dat oude corpus weer terug, fris opgeknapt, het kan er weer een tijd tegen. En soms zie je dan opeens details die je tevoren niet had opgemerkt. Een oude traditie krijgt nieuw leven en daagt weer uit, kan je weer aan het denken zetten, opent nieuwe of vergeten perspectieven. Ik kom hierop omdat dit voor mij een goed beeld is van wat we de laatste tijd binnen de

Nederlandse montfortaanse gemeenschap hebben mogen mee maken. Op 8 september van dit jaar, onze jaarlijkse jubilarissendag, is er namelijk een nieuw boek verschenen van Wiel Logister met als titel: 'In de voetstappen van de Gekruisigde', met als ondertitel 'Spiritualiteit in de lijn van Louis-Marie Grignion de Montfort'. Tijdens die jubilarissendag werd dit boek door onze provinciaal overste Peter Denneman, aan enkele speciale gasten en aan de talrijk aanwezige montfortanen aangeboden.

De aandachtige lezer zal misschien opmerken dat dezelfde ondertitel al eerder gebruikt is, namelijk in het boek van Wiel, dat ongeveer twee jaar geleden werd gepubliceerd met als hoofdtitel: 'Geraakt door de nederigheid van God'. Dezelfde ondertitel en dezelfde prachtige layout van het boek, laten heel duidelijk zien dat de twee boeken alles met elkaar te maken hebben. Dat ze in samenhang gelezen en begrepen moeten worden als we iets willen vermoeden van wat kruisspiritualiteit in de lijn van Louis-Marie Grignion de Montfort kan betekenen. Wiel zelf schrijft hierover in zijn inleiding tot het nieuwe boek het volgende."Dit boek is een vervolg

op 'Geraakt door de nederigheid van God - Spiritualiteit in de lijn van Louis-Marie Grignion de Montfort'. Die spiritualiteit is daar getypeerd als deelname aan de nederige, dienstbare en niet ik-gerichte wijze waarop God midden in het leven aanwezig is. De vraag is blijven liggen hoe die deelname concreet vorm krijgt. Wat voor mensen worden we, als we meegaan met de nederigheid van God? Montfort wijst daarvoor naar de oproep van Jezus hem te volgen, het kruis op de schouders te nemen en solidair te zijn met hen die geen volwaardige plaats krijgen in kerk en maatschappij. Hij noemt het kruis een mysterie. Terwijl raadsels kunnen worden opgelost, blijven mysteries ons bezig houden, aanspreken en uitdagen. Naarmate we erin doordringen, worden ze almaar indringender. Wat dit inhoudt en betekent voor de weg die de volgelingen van Montfort moeten gaan, is het thema van dit boek." (blz 11)

Het hart van het boek is de brief van Montfort, die we kennen onder de naam: De brief aan de Vrienden van het Kruis. Het gaat volgens de inleiding om 'een gemoderniseerde en niet altijd exact letterlijke vertaling.'

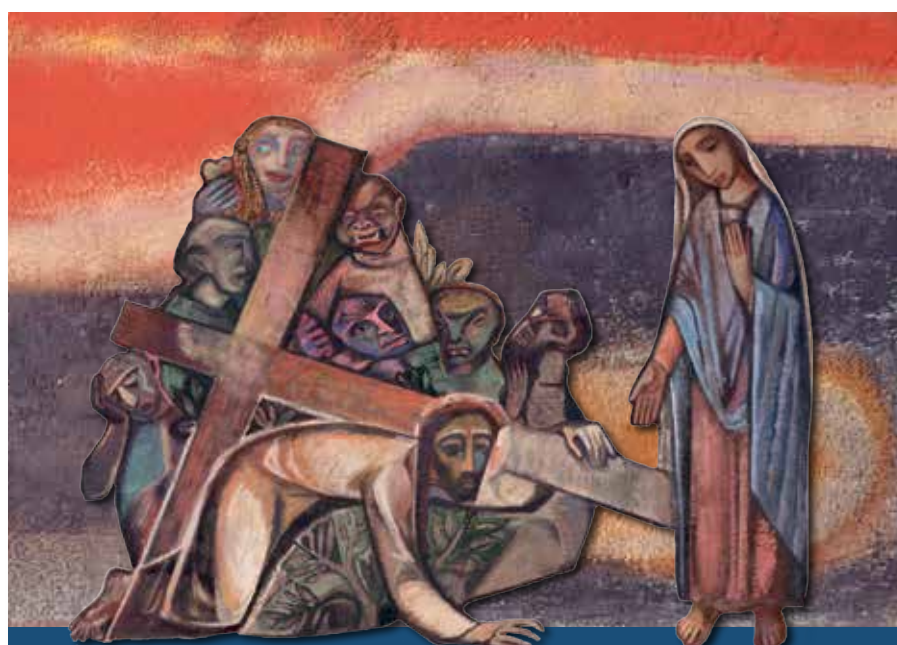

(blz 14) Het boek schetst de context van waaruit we deze brief en de daarin vervatte kruisspiritualiteit van Montfort kunnen benaderen. Die context is veel omvattend, want tegelijkertijd speelt daarin de Bijbel een belangrijke rol, als ook de inzichten van Montfort en het leven in onze dagen (in West-Europa).

Als je dit boek leest en bemediteert, begin je te vermoeden hoe vaak we leven, niet vanuit een Messiaanse passie maar van uit een gezapig en oppervlakkig soort christen zijn. Want: 'Het valt niet mee om zoals Jezus en Montfort in het leven te staan. De verleiding is groot om kleinzieliger te gaan leven dan zij hebben gedaan. Zonder een vlieg kwaad te doen, maar ook zonder de nek uit te steken, ervan overtuigd een redelijk goede mens te zijn. Montfort daarentegen is zich voortdurend bewust van wat hij noemt 'zijn zondigheid' d.w.z. de neiging om het wel te geloven en de boel de boel te laten' (blz 114). Maar leven met Messiaanse passie is uiteindelijk waar het om gaat in de kruisspiritualiteit. In de Trappisten van Tibhirine, vermoord in het Algerije van 1990, kunnen we, zegt Wiel tenslotte, een voorbeeld zien uit de tegenwoordige tijd van wat die Messiaanse passie kan betekenen.

Al met al is het is een bijzonder boek. Het maakt het mogelijk opnieuw naar het kruis te kijken en er andere accenten in te herkennen, nieuwe perspectieven en uitdagingen. Genoeg stof dus om over na te denken als ik op weer op mijn fiets langs die kruisen en kapellen kom. ■

Wiel Logister smm

In de voetstappen van de Gekruisigde

Spiritualiteit in de lijn van
Louis-Marie Grignion de Montfort

Verslag bijeenkomst in Nemi (Italië)

Met de verantwoordelijken en medewerkers van de Europese en Noord-Amerikaanse entiteiten en het Generaal bestuur in Nemi op 1 t/m 4 oktober 2014

door Peter Denneman smm

Na een prima reis op 30 september worden we in Rome opgewacht door broeder Désire uit Madagascar, die ons naar Nemi (een bezinningscentrum van de SVD) brengt. Na een voorstellingsronde houdt generaal overste Santino zijn welkomstwoord. Van paus Franciscus neemt hij over wat hij zei op 15 juni 2014 tot San Egidio: 'Europa is niet oud, ze is vermoeid. Ze weet niet wat te doen. We moeten haar helpen bij het verjongen, bij het vinden van haar wortels. Het is waar: Europa heeft haar wortels verwaarloosd. Maar wij helpen haar deze weer te vinden.' En dan roept Santino op ons te ontdoen van onze geschiedenis om vrij en beschikbaar te zijn voor wat God nu van ons vraagt.

Dan staat de presentatie van ieder entiteit op het programma. Na Duitsland en België mag ik naar voren komen om met hulp van een power-point prestatie van onze demografische gegevens deze wat te omlijsten, zoals de leeftijdsopbouw

Bezinningscentrum SVD in Nemi

van onze provincie. Ik vertel iets over onze gemeenschappen en waar we ons als provincie verdienstelijk hebben gemaakt met missiewerk (in Azië, Afrika, het Noorden, Noord- en Zuid-Amerika) en in eigen land met parochiewerk, volksmissies, Mariaal- en Bijbel-apostolaat en pelgrimstochten. Vervolgens heb ik aangestipt dat er geen werk is om voort te zetten. Als confraters uit jonge entiteiten op hun initiatief willen komen, zullen we dat toejuichen.

Hierna laat Dwi Watun, lid van het generaal bestuur, in een power-point presentatie zien wat de sterke en wat de zwakke kanten zijn van de Noordelijke en de Zuidelijke entiteiten, de kansen en de gevaren. Als er gekozen wordt voor montfortaanse aanwezigheid in Europa, Noord-Amerika en Canada willen, welke stappen zouden er dan gezet moeten worden. Dit wordt in verschillende taalgroepen besproken. We constateren dat de voortgang van de Blijde Boodschap in

Mat Thijssen, Frans Fabry, Peter Denneman, Jeu Jenniskens

gevaar is. We moeten het aandurven buiten kerkstructuren werkzaam te zijn. Voor ons gaat 't om het apostolaat van de presentie.

De volgende dag zijn er twee gasten. Paul Clevin, lid van het SVD-generaal bestuur, geeft inzicht in hoe internationalisering in hun congregatie in alles doorwerkt. Er zijn 5975 leden, werkzaam in 75 landen.

Tweede gast is Marco Bertoli van de San Egidio. San Egidio is in 1968 begonnen n.a.v. de besluiten van Vat. II. Andrea Ricardi vormde toen een klein groepje van middelbare scholieren. Zij kwamen samen om te bidden en gingen daarna naar de kinderen die leefden op de oevers van de Tiber. Zo is de beweging begonnen. Ze maken waar wat Congar in 1968 schreef: de armen zijn de kerk, zonder diaconie bestaat er geen kerk. Gemeenschap, eucharistie vieren en zorg voor de armen horen bij elkaar. Dit maakt San Egidio waar.

Aansluitend komen taalgroepen bij elkaar, die vooral bevestigen wat Marco Bertoli zei, diaconie en gebed zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Bij diaconie hebben voor de armen (in allerlei opzicht) voor ogen.

De financiën worden de volgende dag besproken. Generaal econoom James Brady vertelt over de richtlijnen die het Vaticaan heeft uitgegeven omtrent het financieel beheer binnen religieuze gemeenschappen. Vervolgens laat hij in een overzicht van de 'huishoudkas' van de congregatie zien dat de gelden, die jaarlijks per persoon afgedragen worden, teruglopen, omdat het aantal leden in het Noorden afneemt en sommige entiteiten in het Zuiden hun bijdrage niet kunnen voldoen. Ook de gelden, die door de rijkere entiteiten worden gegeven voor de opleiding, zijn ontoereikend. Er zullen nieuwe wegen van financiering gevonden moeten worden.

Pater generaal Santino vertelt over het project in Burundi. Pater Orazio is daar begonnen, omdat er een nieuw scholastikaat nodig was. Montfort is daar bekend en het land is in politiek opzicht stabiel. Er is bouwgrond gekocht en een gebouw met 10 kamers neergezet. Eind oktober wordt het geopend.

Op de laatste dag, spreken we over het montfortaans erfgoed. Wie maakt uit wat naar Rome moet van archieven bijv.? Er komt een commissie van montfortanen en mensen die op dit gebied expertise en betrokkenheid hebben.

Laatste punten zijn missieprocur, bestuurbaarheid, statutenwijzigingen en planning voor de komende twee jaar.

En dan is het moment aangebroken van de presentatie van het boek 'In the footsteps of the Crucified Jesus'. Na een kort woord overhandig ik het boek aan Santino. Er volgt een applaus (bestemd voor Wiel), waarna we het boek uitdelen aan iedereen. Tot besluit wordt de bijeenkomst geëvalueerd. Jea en ik hebben deze dagen als goed ervaren. Het was een broederlijk samenzijn, open naar elkaar, realistisch en toekomstgericht. ■

Hermann-Josef Jünemann, Gerd Euteneuer, Rayappa Joseph

Jubilarissendag

De (meeste) montfortanen zijn geprofest op 8 september, vanwege het feest van Maria-geboorte. Simon Kuijten, Jan Lathouwers en Frans Luiten gingen samen voor. Na een kop koffie ging iedereen weer terug naar de kapel voor de presentatie van het nieuwe boek van Wiel Logister.

Hein Blommestijn o.carm reflecteerde op de kruisspiritualiteit van Montfort en zijn tijdgenoten, waarna het boek werd aangeboden aan de schrijver. Ook de leden van de werkgroep, Ben Faas smm, Jan van Loo smm, Piet Schoen smm kregen officieel een exemplaar overhandigd door het vierde lid van de werkgroep en provinciaal overste Peter Denneman. De werkgroep spiritualiteit heeft samen met Wiel de teksten gelezen en besproken. Daarna kregen alle jubilarissen een boek, met voorin een tekst van dank van hun provinciaal. Gir Op 't Veld (65 jaar priester), Jules Habets (50 jaar priester), Jan Lathouwers (40 jaar broeder) en de professies: Adriaan Stolk (70 jaar), Hub Louis (en Pee de Waard - 60 jaar), Simon Kuijten en Frans Luiten (50 jaar). Aan het eind van de dag kreeg iedere aanwezige het boek mee naar huis. ■

Een leven lang pastor

door John van Oss smm

Nadrukkelijk herinnerde pater Op 't Veld iedereen aan zijn 65-jarig priesterfeest. We konden er dus niet onderuit, ook aan deze 91-jarige montfortaanse grootheid aandacht te besteden. John van Oss heeft hem geïnterviewd.

Onze levens lopen een beetje parallel. Pater Op 't Veld was mijn prefect in de tijd van de opleiding. Toen hij overste werd in Schimmert heeft hij mij vanuit Tilburg weer naar Schimmert gehaald om te helpen bij de begeleiding van de pupillen van Convict Ste Marie.

Toen het klooster werd gesloten, heeft mgr Gijsen de zielzorg in de parochie Schimmert toevertrouwd aan de montfortanen. Pater Op 't Veld werd de pastoor van Schimmert en in 1973 werd ik zijn kapelaan. In 1983 kreeg ik de benoeming tot pastoor van St. Hubertus van Genhout. Toen ik in 1994 de benoeming kreeg tot pastoor van Schimmert én Genhout verhuisde ik naar Schimmert en pastoor Op 't Veld kwam naar Genhout. Sinds enkele jaren woont hij weer in ons klooster in Schimmert.

Dit jaar viert pater Op 't Veld een heel apart jubileum: 65 jaar priester! Bij gelegenheid van de uitreiking van 'In de voetstappen van de Gekruisigde' van Wiel Logister schreef Peter Denneman, de provinciaal overste,

de volgende opdracht in het boek voor deze bijzondere jubilaris:

“Vanuit je priesterschap was je dienstbaar als prefect, pastoor, bestuurder en overste. Steeds was je daar als ‘pastor’. Dank”.

In zijn 65-jaar priesterleven kunnen vier grote periodes onderscheiden worden:

- jeugd
- het internatsleven
- het pastoraat
- het emeritusschap

Op de vraag: hoe hij die overgangen heeft ervaren, antwoordt hij: ‘Heel verschillend. Het meest plezierig was de overgang van het seminarie-convict naar het pastoraat. De jaren als prefect waren troepenjaren. Iedere dag opnieuw, de klok rond bij de jongens zijn viel niet mee. Het had ook weinig met pastoraat te maken. Als prefect was je ‘Préfet de discipline’. Je moest ervoor zorgen dat alles ordelijk verliep. De jaren daarna, in Rotse-laer-België, was ik begeleider van de

oudste leerlingen op de ‘Proosdij’. Dat was heel anders, je was een soort huisvader van een groep leerlingen. Je woonde met hen samen en deelde lief en leed.

Als overste stond ik voor de moeilijkste opgave van mijn leven: de strijd om het behoud van Ste Marie. De laatste jaren in het seminarie beantwoordden eigenlijk niet meer aan de doelstelling van een kleinseminarie: het klaarmaken voor het priesterschap.

Het ging feitelijk steeds meer om studiebegeleiding. Daarom kwam het pastoraat van de St. Remigius-parochie als een verademing.

Het pastoraat was trouwens niet zonder moeilijkheden. Met de komst van mgr. Gijsen in 1972 veranderde er veel in de kerk van Limburg. De open kerkvisie werd teruggedraaid.

Men ging niet meer uit van de mensen. Bovendien woonde in onze parochie mgr. Theunissen, missievicaris, die alles met argusogen volgde. We zijn altijd aan onze eigen visie trouw gebleven en hebben zó een fijne gemeenschap gehad. Toen pater Kunkels in 1994 overleed, moest ik ook zakelijk aandacht besteden aan de gemeenschap van Schimmert en heb ik mijn verantwoordelijkheid als pastoor teruggegeven.

Wat ik als heel fijn heb ervaren, is de tijd dat ik op de pastorie van Genhout mocht wonen.

Ik voelde mij erg goed thuis, onder de mensen. Maar vanwege mijn gezondheid en een afgeblazen hartoperatie, was het niet verantwoord om daar alleen te blijven wonen.

En nu woon ik weer met plezier in het nieuwe Ste Marie”.

John herinnert zich uit de vele jaren dat ze samen waren, dat pater Op ‘t Veld altijd benadrukte om echt de ‘Blijde Boodschap’ te verkondigen. Het Limburgse volk houdt van humor. Op de eerste plaats komt het nabij zijn aan de mensen. Je moet het leed met mensen delen, maar ook de vreugde en de blijheid. Ze moeten op zondag niet de kerk verlaten met een zwaar pakket, maar met een blij lach.

Daarom is de vraag van John wat hij vindt van het pastoraat in deze tijd? “Ik vind het pastoraat in deze tijd moeilijk, vanwege verschil in visie in

pastorale kwesties. De pastor wordt te veel manager. Priesterschap is nabijheid. Nabijheid bij de mensen en als je zoveel parochies hebt dan is die nabijheid praktisch onmogelijk.

Het komende jaar is er nog een bijzonder jubileum. Pater Op ‘t Veld is dan een halve eeuw overste in Schimert. Dat is toch heel bijzonder. Zijn reactie daarop is: “Vooral in het begin heb ik getracht om mij beschikbaar te stellen voor ander werk, maar het is nu eenmaal zo gelopen. De laatste jaren is mijn gezondheid niet zo best. Ik laat het aan Onze Lieve Heer over of ik het nog kan en mag vieren.

John merkt op dat zijn confrater nog altijd de post rondbrengt in het klooster. Als 91-jarige is hij daarmee waarschijnlijk de oudste postbode van Nederland. Weer een reden om feest te vieren! John hoopt het nog mee te mogen maken. ■

75 jaar montfortanen in Indonesië

Op de voorpagina van het Indonesisch katholieke tijdschrift ‘Hidup’ (= leven) stond een foto van twee Nederlandse ‘portretten’: links Wim Peeters en rechts Nico Schneiders.

In depot

door John van Oss smm

Een interessante afbeelding. Het is een reproductie van een schilderij in de basiliek van Loreto (Italië). Je kunt er heel veel over vertellen. Dat het breed verspreid is, merk je aan het feit dat er zeker vier exemplaren zijn aangeboden aan het Kunstcentrum. Een interessant document. Op de eerste plaats staat niet de ‘Heilige’ Montfort afgebeeld, maar de ‘Zalige’ Montfort. Onze stichter is in 1947 door Paus Pius XII heilig verklaard.

Wat zien we op het schilderij? Het is het moment, dat de stichter het kloosterkleed aanreikt aan Marie Louise Trichet. Zij was de vierde dochter van Julien Trichet en Françoise Lecoq. Haar vader was procureur, een degelijke deftige familie in Poitiers. En Montfort kwam als rector werken in het hospitaal van Poitiers, waar hij Marie Louise ontmoet. Die twee vallen in elkaar. In haar ziet hij het begin van een gezelschap, gevormd in de school van de Wijsheid.

Op een dag riep Montfort haar bij zich. “Ik ontvang zojuist tien daal- ders van een dame en ik wilde voor dat geld een nieuwe kleed voor jou laten maken”. Op de afbeelding is

het moment van de ‘inkleding’ te zien. Haar kleed was het kleed van boerinnen van het platteland. Het kleed van de arme bevolking. Montfort stuurde haar met dat kleed de straat op. Tot grote verontwaardiging van de deftige familie Trichet en protest van haar moeder, die zelfs tot bij de Bisschop ging met haar verontwaardiging. Maar... het kleed bleef gehandhaafd. Later werd het als waardige kleding gezien. De zusters Dochteren der Wijsheid werden in Engeland zelfs ‘The Ladies of the Lord’ genoemd: ‘Dames van God’.

De priester met het boek in de hand - ter linkerkant - is de opvolger van Montfort als overste: mr. René Mulot.

Het was een aarzelend nieuw begin met enkele mensen. Later werd de groep ‘missionarissen’ groter en vooral bekender door de volksmissies die ze gaven in diverse parochies. Men sprak toen ook een tijdlang niet van ‘Montfortanen’, maar van ‘Les Mulotins’, de ‘Mulotijnen’.

Dit alles naar aanleiding van de afbeelding die zich bevindt in het St. Hubertus Kunstcentrum in Genhout, waar de montfortaanse erfenis wordt bewaard. ■

Uit de WereldWijde congregatie

In Mangochi (Malawi) werd diaken Jailos Mpina smm door mgr. Montfort Stima priester gewijd. Uit het hele bisdom hadden christenen zich verzameld in Nsanama. Ook aanwezig waren emeritus bisschop Alessandro Pagani smm en overste Louis Nkukumila smm aanwezig. Pater Jailos Mpina zal zijn werk in het Montfort Media Centre in Balaka voortzetten.

v.l.n.r. Kasmir Jumat, Dwi Watun, Ignatius Widodo, Santino Brembilla

In Indonesië werd op 28 april 2014 het feestelijk jaar geopend, waarin het feit herdacht wordt van 75-jaar montfortaanse aanwezigheid in het land. Pater generaal Santino Brembilla en Dwi Watun (lid generaal bestuur en voormalig provinciaal overste van Indonesië) waren hierbij aanwezig. Bij de sluiting van het feestelijk jaar op 28 april 2015 zullen Peter Denneman en Piet Derckx aanwezig zijn.

Op 15 mei 2014 vertrokken vijf Filipijnse scholastieken naar India om daar het internationaal scholastikaat te gaan maken. Fraters Ronald Baruela, Juvy Adivino, Jayvi Lusung, Joel Padua en François Ancheta gaan studeren aan het instituut Maria Bhavan in Bangalore. Een paar dagen later arriveerde pater Rene Bustillo in India. Hij gaat deel uitmaken van het montfortaanse vormingsteam.

De vier studenten van het internationaal scholastikaat in Rome, Miro, Nikola, Nino en Kristian, gaan zich twee maanden in St. Laurent sur Sèvre (Frankrijk) voorbereiden op hun eeuwige professie. Ook Carlos en Miguel (Angolese priesterstudenten) zullen zich bij hen voegen. Ze worden begeleid door Arnold Suhardi smm (Indonesië) en zijn team.

Thomas Msusa ontvang het pallium

Op 29 juni 2014 ontving aartsbisschop Thomas Msusa smm het Pallium in het Vaticaan in Rome, samen met 24 nieuwe aartsbisschoppen. Daarna logeerde hij een paar dagen bij zijn confraters in het generaal huis in Rome.

In Rome werd van 2 tot 7 juni 2014 vergaderd over seksueel misbruik. Iedere entiteit heeft een confrater benoemd, die tot taak heeft een procedure te implementeren in zijn entiteit. Een dergelijke bijeenkomst is vaak, dus nu ook, aanleiding om de Nederlandse confraters te komen bezoeken en dat was gezellig!

Op 13 juli 2014 werden drie a.s. novicen, Bernard Maganga, Innocent Mwanoka en Damiano Abraham van de Afrikaans-Engelssprekende delegatie uitgezwaaid door hun confraters in Balaka op hun weg naar de Filippijnen.

Op 19 juli 2014 werd in Mbarara (Oeganda) David Niwagaba smm tot priester gewijd. David is 31 jaar en komt uit een gezin met 11 kinderen. Hij werd gewijd met zes priesters uit het bisdom en twee missionarissen van Afrika. Aartsbisschop Paul Bakyenga wees in zijn preek op de noodzaak van eenheid onder de priesters. Hij zei: 'Priesters wonen in hetzelfde

v.l.n.r. Norbert Tukwatanise, Louis Nkukumila, David Niwagaba, Francis Muhangi, Charlie Beirne, Paul Mashonga

huis, maar kunnen niet samen eten..., ze kunnen niet samen voorgaan en ze concelebreren alleen als ze bezocht worden door de bisschop'. Hij daagde daarmee de pas gewijde priesters uit een voorbeeld te zijn.

In Columbia werd gevierd dat 100 jaar geleden begonnen werd met de evangelisatie van de Vaupez. Het werd op 14 en 15 augustus in Montfort-Papuri en op 16 augustus in Mitu. Zoals u weet werd de evangelisatie gestart door Franse en Nederlandse missionarissen, die 35 jaar met hartstocht, opoffering en enthousiasme gewerkt hebben. Velen gaven hun leven. Paters Pierre Baron en Humberto Damoiseaux kwamen op de plek aan waar de Cupin Rivier in de Papuri Rivier overgaat. Daar vierden ze hun eerste mis op 15 augustus. Het was voor iedereen een bijzondere ervaring honderd jaar later op dezelfde dag aan te komen. Op plakaten in het dorp stonden de namen van missionarissen die in Montfort-Papuri gewerkt hebben: Humberto (Hubert Limpens), José (Jozef Keijzers), Martin (Martin Schreurs), Alfonso (Alfons Cuyper), Antonio (Antoon Beijens stierf twee dagen na zijn aankomst), Herman

Leistra, Matthieu Nijssen, Pedro (Pieter van Hest). De oud apostolisch prefect van de plaatselijke kerk, bisschop Belarmino Correa, gaf vijf karakteristieken van onze confraters, pioniers in de evangelisatie:

1. Het waren mannen van God
2. Ze kwamen om te blijven (incarnatie)
3. Ze leerden de inlandse talen (inculturatie)
4. Ze vertaalden de bijbel en de katechismus in deze talen
5. Ze brachten het geloof over op de volwassenen, zodat zij het op volgens hun traditie mondeling konden doorgeven aan de jongeren en kinderen.

Kasmir Jumat, de provinciaal van Indonesië schreef: 'Veel groeten uit Bandung. Ik ben gisterenmiddag teruggekomen na bijna twee maanden weggeweest te zijn! Ik was bij de priesterwijdingen van onze zes confraters op twee verschillende plaatsen op Flores. Na de wijding was ik bij de eerste mis van de confraters met hun familie. Het was een hectische periode voor mij. Ik reisde van de ene plaats naar de andere met ieder hun eigen culturele ceremonie en viering. Hierna bezocht ik ons scholastikaat in Malang. Ik heb er twee weken de studenten gesproken, de geloften van onze scholastieken ontvangen en een diakenwijding bijgewoond.

We mogen ons gezegend weten met zoveel roepingen dit jaar. Op 31 mei hadden we 14 novicen die hun eerste geloften aflegden. In juli accepteerden we 32 postulanten en 12 aspiranten (de postulanten wonen in een huurhuis vlakbij het noviciaat). Op 15 augustus deden 5 scholastieken hun eeuwige geloften en op 17 augustus werden ze diaken gewijd. Meer dan 30 scholastieken vernieuwen hun geloften ook op 15 augustus. Het inzamelen van het geld voor de bouw van het aspirantenhuis gaat nog door.' ■

Onze missionarissen

Om aan te geven hoe internationaal we zijn: via de internationale website (www.montfortian.info) las Pee de Waard in Brazilië het verslag van de Montfortviering in Nederland gelezen heeft in het Spaans! Hij vertelde verder dat er een zesweken durende poststaking was, waardoor hij op 20 februari een kerstpakketje ontving met Reibekuchen (die nog prima smaakten!) en op 2 mei een Zalig Kerstfeest groet.

Op 10 mei kwam **Antoon van Noije** voor drie weken vakantie naar Nederland. Na zijn bijna doodervaring in december 2013 waren we blij hem

weer in goede doen te zien. Hij zal alleen nog geopereerd moeten worden aan een breuk in de buikwand. Een kleine ingreep, alleen toen hij in het ziekenhuis kwam, bleken ze hem niet te kunnen helpen, omdat hij geen 'matje' bij zich had!! Dus, Antoon naar de Braziliaanse Kruidvat om een matje te kopen en inmiddels is de operatie geslaagd.

U heeft vast al eerder gehoord/gelezen dat Antoon (nu hij eind dit jaar 65 wordt!) een bejaardenproject gestart is in Brazilië op het terrein van de Sitio Agar. Het zal op 14 november 2014 officieel geopend worden. De naam wordt Casa Louisa, naar de moeder van Antoon.

Harrie Stoffelen kwam om beter te worden naar Nederland, maar hij werd alleen maar zieker. Na heen en weer gesleept te zijn naar veel verschillende artsen heeft hij besloten even afstand te nemen. Hij is op 29 juli 2014 naar Malawi vertrokken om zijn huis en garage op te ruimen. We hopen hem half november terug te zien.

Pee de Waard en **Piet Verlaan** zijn na een maand vakantie weer vertrokken naar resp. Brazilië en Portugal.

Pee schrijft in zijn rondschrijfbrief, dat een buurtpastoor het werk van een kerk in aanbouw en acht bijkerken niet meer aankon, dus.... de bisschop vroeg of Pee vier bijkerken wilde overnemen! Ja, in het jaar dat je 80 jaar wordt, moet je het zeker niet rustiger aan gaan doen, dat is voor oude mensen! Het gaat om vier

kapellen die plaats bieden aan 60 - 100 personen. Twee ervan verkeren in goede staat en twee zijn in 'ruwbouw. Werk aan de winkel dus!

'Zo celebreer ik dan op zaterdagavond om 18.00 uur in ons Heiligdom, om 20.00 uur in een bijkerk op 3 km. Zondagmorgen om 7 uur vertrek naar Filippus (6 km ver) en om tien uur voor de hoogmis in ons Heiligdom. Zondagavond om negen uur is het karwei geklaard. In het Heiligdom houden we tussendoor van 14.00 - 15.00 Sacramentsaانبidding, waar ik altijd graag aan mee doe. We kiezen dit uur, omdat er om 16.00 uur op tv voetbal te zien is....'

Piet van Hoof stuurde op 30 augustus het volgende bericht: 'Hier in Sintang loopt het nog steeds.

De bisschop is aartsbisschop geworden, hij blijft apostolisch administrator van Sintang. ... De eerste sloper activiteiten van het bisschopshuis zijn begonnen (twee jaar geleden voor veel geld gerestaureerd!). De nieuwe kerk zou geraamd zijn op 28 miljard. Geen klein bedrag voor deze kerkgemeenschap hier, maar er zitten geldschietters, die deel uitmaken van de 0,02% Indonesiërs, die 70% van het kapitaal beheren. Onder andere via de grond die ze voor hun mammoetplantages nodig hebben, voor de mijnen enz. De cirkel is weer rond, kapitaal en kerk hebben alles in handen. Vorig jaar waren er bijna tweehonderdduizend gezinnen die ruim 1,2 miljoen grond kwijt

raakten, waar ze op woonden. Volgens de waarnemers heeft 49% van de boeren op Java geen grond, buiten Java is dat zowat 20%. Bij de tellen over de grond zijn 21 mensen doodgeschoten, 130 gemarteld en 239 in de bak gezet. Het valt me tegen dat de officiële kerk hier nauwelijks een mening over heeft. Houdoe!'

Nico Schneiders bedankt op 28 augustus voor de verjaardagswensen: 'Als de goede wensen een beetje verspreid binnenkomen en de helft ervan in vervulling gaat, dan ben ik een van de gelukkigste mensen hier op deze aardbol. Wilt u een nieuwe motor? , het werd me gevraagd in het Nederlands. Ik heb het om kunnen buigen naar een nieuwe printer, in de hoop dat ik volgend jaar weer jarig mag zijn! Ik zat al een tijdje zonder printer, want die draait 10.000 vel en dan staat ie stil. Het betreffende onderdeel zou in Bandung niet meer te koop zijn. Sinds maandagavond hebben we een nieuwe bisschop, een jonge man van 43 van de Kruisheren: bisschop Anton. Een drie uur durende plechtigheid - niet in de kathedraal, want die zou te klein zijn - met bijna 40 bisschoppen en ongeveer 200 priesters, allemaal met een uniform kazuifel. Heel veel groeten van deze kant voor jullie allemaal!'

Wim Peeters was op 7 september veertig jaar priester! Hij reageert op de uitnodiging voor de jubilariszendag op 8 september in Valkenburg. Hij kan helaas niet komen (!), 'want op 7 september vieren we hier het feest in het seminarie, tegelijk de Toewijding van twee nieuwe associés en de hernieuwing van de toewijding voor een grote groep associés (als ze allemaal komen, zijn het er meer dan honderd). Volgend jaar ben ik weer aan de beurt voor verlof. Hartelijke groet van Wim.' ■

Wijzertjes

Montfortaanse kerkhof in Nantipwili, Malawi

Requiemviering 2014

Op zaterdag 8 november 2014 wordt de jaarlijkse herdenkingsviering gehouden voor overleden montfortanen, dochters der Wijsheid en hun directe familieleden. Dit jaar zal extra aandacht besteed worden aan het feit dat vijftig jaar geleden in Mozambique en Congo protesten ontstonden tegen de 'vreemden' in hun land. Ook de religieuze instituten moesten het ontgelden.

Dankzij de gastvrijheid van Sichtung Behoud Montfortkapel mogen we opnieuw gebruik maken van de ruimtes in Oirschot. Ook het parochiebestuur van de St. Remigiuskerk in Schimmert heeft haar kerk weer ter beschikking gesteld. Om 11.00 uur starten de herdenkingsdienst op beide plekken. Als u een broodje mee wilt eten, belt u naar het provinciaal: 043 - 608 82 00 of provinciaal@montfortanen.nl

Overleden

In Oisterwijk overleed op 26 maart 2014 de heer **Bert van Noije**. Hij werd 74 jaar en was meer dan 25 jaar lid van de Financiële Commissie van de montfortanen.

In Genk-Winterslag (België) overleed op 6 juli 2014 **Frans Franken**. Geboren in Waubach vertrok hij in 1960 naar het noviciaat in Meerssen. Hij werd priester gewijd op 4 maart 1967 en vertrok in 1968 naar het bisdom Isangi in Congo. Na 20 jaar

keerde hij terug en werkte als pastoor in Winterslag. Hij overleed op 73-jarige leeftijd na een lang ziekbed. Frans was 52 jaar montfortaan.

Op 4 augustus 2014 overleed in Zeist oud-montfortaan **Willy Bisscheroux**. Hij werd 86 jaar. Hij was montfortaan van 1949 tot 1967.

Verhuizing

Pater **Charles Voncken** smm is op 21 juli 2014 verhuisd van afdeling 1, de gang in het zorgcentrum naast het convent, naar de verpleegafdeling, waar hij meer verzorging kan krijgen.

montfortaanse schoot terug te keren en wel op kamer 121 in zorgcentrum Vroenhof.

Huub Swerts

smm is op 16 mei 2014 uit Schimmert vertrokken naar het ziekenhuis voor langere tijd, met daarna een revalidatie in Hornerheide. Hij keerde op 22 juli terug in

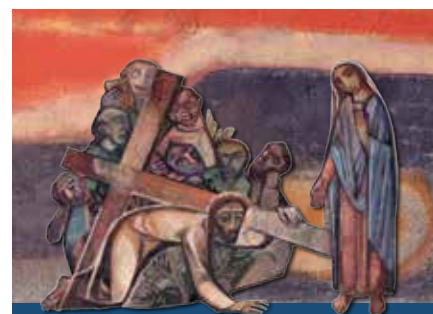
Nieuw boek 'In de voetstappen van de Gekruisigde'

In de lijn van Grignon de Montfort gaat dit boek over de oproep van Jezus om in zijn voetstappen te treden en het kruis op de schouders te nemen. Op grond van de Bijbel en van Montfort's 'Brief aan de Vrienden van het Kruis' staat de schrijver Wiel Logister smm stil bij de kern van de kruisspiritualiteit: de moedige inzet voor het bedreigde en geminachte leven in de naam van Degene die heet 'Ik zal er zijn voor jou'. In vervolg op 'Geraakt door de nederigheid van God' betoogt hij, dat navolging van Jezus en van zijn godsgeloof in sommige omstandigheden uitdaagt tot radicale keuzes.

Wiel Logister en Hein Blommesteijn

Het boek is in eigen beheer uitgegeven en is te bestellen bij het provinciaal montfortanen, Vroenhof 87, 6301 KE Valkenburg a/d Geul, 043 - 608 82 00, info@montfortanen.nl of via de website www.montfortanen.nl Kosten: € 20,- incl. verzendkosten. Er is ook een Engelse versie voor dezelfde prijs.

Wiel Logister smm
In de voetstappen van de Gekruisigde
Spiritualiteit in de lijn van
Louis-Marie Grignon de Montfort

De contouren van de voormalige kloosters Op de Bies

Verbouwing Sint Hubertus Kunstcentrum in Genhout

Op 23 mei 2014 werd met een kleine ceremonie het startsein gegeven voor de verbouwing aan de Sint Hubertuskerk in Genhout. U heeft de tekening gezien in de 'Wijzer' van april jl. De verbouwing loopt op schema. Er is al veel gebeurd sinds die tijd. Een gedeelte van de banken is uit de kerk verwijderd, zodat er ruimte is om vitrines te plaatsen en concerten te houden. Ook zijn er toiletten aangebracht. De zijkapel is veranderd in een expositieruimte. Er zijn teksten van Montfort in de vloer te zien. Zijn portret is een middelpunt. De ruimte wordt van de kerk gescheiden door een glazen wand, zodat bezoekers kunnen genieten van het interieur van de kerk.

Monument Op de Bies

Op zondag 31 augustus vierde de buurtvereniging Put in Schimmert haar 55-jarig jubileum met een mis uit dankbaarheid bij het monument Op de Bies. Zoals misschien bekend heeft het montfortaanse monument meerdere malen bezoek gehad van brons- en koperdieven. Gelukkig hebben oplettende buurtbewoners er voor gezocht dat niets werd meegenomen. In overleg met de eigenaar van het monument (de gemeente Nuth) is een replica gemaakt uit betonijzer en epoxyhars. Deze replica

is op 31 augustus na de viering ingezegend. Het originele kunstwerk staat in de St. Remigiuskerk.

Bijsterveld

In het Eindhovens Dagblad van 1 september jl. stond een artikeltje over het klooster Bijsterveld. Vanwege de financiële problemen wil het bedrijf De Meeuw Bouwsystemen af van de aankoop van het leegstaande kloostercomplex. Gemeente en René Meeuwissen proberen tot een minnelijke schikking te komen.

Ultima latet = het laatste uur is verborgen

Gratis abonnement

Als u toevallig deze 'Wijzer' heeft gelezen en u wilt dit tijdschrift voortaan ontvangen, meldt u zich aan via deze bon of e-mail info@montfortanen.nl.

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

Sturen aan:

Redactie "Wijzer"

Vroenhof 87

NL-6301 KE Valkenburg (Lb)

Colofon

Dit informatieblad is een uitgave van de Nederlandse montfortanen en verschijnt twee keer per jaar.

Adres

Montfortanen

Vroenhof 87

NL-6301 KE Valkenburg (Lb)

info@montfortanen.nl

www.montfortanen.nl

Ontwerp en DTP opmaak

Yoman Reclame Studio

www.yoman.nl

Drukwerk

Gianotten printed media